

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnishvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; a pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 80'—, — Naročnina se pošilja upravnishvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnishvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredishvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopis se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglašanju post. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Škandal!

Trst, 7. dec. 1913.

Zaradi najmanjšega dogodka si lomijo, odločujoči moške svoje glave ter skakljajo od veje do veje, dočim ne vidijo dela tam, kjer je v resnici potrebno, tam, kjer se gode velikemu številu našega naroda naravnost gorostasne krivice in kjer narod propada.

V Trstu se nahaja veliko število slovenskih služkinj, ki so takorekoč same sebi prepuščene. Prihajajo v Trst iz vseh delov Slovenije, in italijanske gospodinje jih rade sprejemajo v službo, ker vedo, da so slovenske služkinje pridne, poštene in potrpežljive. Toda vse to dobijo poplačano z bridko kaznijo, kajti z njimi se ravna kakor s staroveškimi sužnjami. Temu pa se nam ne zdi prav nič čudno, če si nekoliko ogledamo poselski red iz leta 1857., ki je za Trst in okolico še vedno v veljavi. Tako n. pr. se glasi § 17. tega poselskega reda dobesedno: »Gospodar ima dolžnost skrbeti, da se njegovi posli doma in drugje lepo in dostojno obnašajo, in pravico ima, da se to, kakor tudi mir in red v hiši doseže in njemu sposobna pokorščina skazuje, ako resni opomini, pokregi ali drugo svarjenje ne pomaga, ostrejših sredstev domače pokore se poprijeti, toda vselej zmerno in da ne škoduje poslu na zdravju. Ta pravica domačega pokorjenja se vendar ne sme tako daleč raztegniti, da bi se tako pokorjenec na telesu poškodoval in krivec zapadel kazenski postavi.«

Posla se torej sme »gajzliti«, kakor so Kristus, samo na telesu se ga pri tem ne sme poškodovati. Ta dostavek je dodan baše samo za voljo tega, da stvar lepše izgleda. Sicer pa se more posla že salamenško dolgo bičati, poprej da se opazijo na njem telesne poškodbe.

§ 12. Ako gospodar prepove, ne sme posel trpeti, da bi ga kdo obiskal. (Kakor v ječi.)

§ 13. Posel mora vsako njemu nepristojno potratu v obleki, zabavah in povsod opuščati, in gospodar ima pravico, take potrate prepovedati.

Nadalje poselski red pripoveduje, da mora posel opravljati vsa dela, ki se mu nalože in da nikoli nima prostosti (razven službe božje, h kateri ga gospodar lahko s silo tira), in končno pravi § 42.: »Kazni v tem službenem redu za posle zažugane, se imajo izvrševati z denarnimi globami ali zapori ali s telesnim tepenjem. Denarne globe pri poslih ne smejo presegati 5 goldinarjev. Zapor se sme do 14 dni naložiti in z ozirom na kazenske postavbe s postom zostriti (so pa še usmiljeni.) Telesno tepenje se sme le pri poslih rabiti. Šibati se imajo mladeniči, ki še niso 18. leta spopolnili — in ženske; tep-

sti s palicami pa odrasle osebe možkega spola, in sicer k večim s petnajstim udarci.«

Za Trst in okolico je ta poselski red več kakor škandal. V mestnem svetu se o vsem mogočem razpravlja, samo o tem ne, da bi se odpravilo ta gnusni madež.

Sicer je res, da je na podlagi kazenskega zakona telesno tepenje prepovedano. A pomisliti je nam treba, da ima odločati v Trstu v spornih vprašanjih med posli in gospodarji, odnosno gospodinjami, edino policija, kjer so razni italijanski komisariji res pravcati suroveži, kar dokazuje že to, da pride iz policije skoraj vsaka služkinja, ki ima tam opraviti, s solznimi očmi. Tista služkinja, ki je bila že kedaj zaradi teh zadev na policiji, v drugič ne gre več tja. Pisec teh vrstic se je sam prepričal o tem, kako se postopa z ubogimi služkinjami, bodisi na policijskem ravnanstvu, ali pa na katerem si bodi policijskem komisariatu. Povečini policijski komisariji stoje na strani gospodinje in se ozirajo na zgornji poselski red. Naj navedem majhen slučaj: Pred osmihi dnevi je prišla iz Goriške slovenska služkinja (ime na razpolago.) Dobila je službo pri neki italijanski gospodinji (tudi ime na razpolago), katera pa je z ubogo služkinjo naravnost nečloveško postopala. Dala je ni skoraj nič jesti, da bi lahko od lakote poginila; priganjala jo je, zmerjala ter pretepala. Ker služkinja tega ni mogla več prenašati, se je podala na komisariat. Rekla je, da ne more več služiti pri oni gospodinji, niti do konca odpovednega roka. Na isti komisariat se je podala tudi njena gospodinja ter je uplivala na italijanskega komisarja, da jej je zažugal, da jo bo pustil dva dni zapreti, če ne gre zopet nazaj v ono službo.

Omeniti nam je treba, da pri slabem postopanju s slovenskimi služkinjami od strani italijanskih gospodinj tudi mnogo vpliva nacionalno sovraštvo, ki ga goje Italijani do Slovencev. Sicer pa tudi slovenske gospodinje nimajo vse človeškega srca napram slovenskim služkinjam, kar je še ostrejša obsodba vredno.

Dne 8. decembra l. 1911. je priredila ženska skupina »Nar. del. organizacije« protestni shod proti zgoraj označenemu poselskemu redu, na katerem je bila sprejeta ostra resolucija, pozivljajoča tržaški občinski svet, da kot deželno zastopstvo Trsta in okolice, uveljavi vendar enkrat času primeren poselski red ter naproša slovenske mestne občinske svetovalce kot deželne zastopnike, da se z vso verno zavzamejo za to, da se odpravi ta zakonodajni nestvor že v prvem zasedanju trž. deželnega zbora. Tudi na c. kr. vlado je bila vložena resolucija.

Od leta 1911 je poteklo že precej časa, in kolikor je nam znano,

se od strani slovenskih deželno-zborskih poslancev v Trstu glede tega vprašanja ni mnogo ukrenilo. Potrebno bi bilo, da bi uvedla slovenska manjšina v trž. mestnem svetu energične korake. Boj za odstranitev obstoječega poselskega reda je kulturni boj — in sramota bi bila, če bi se mu ne pridružili tudi socialni demokrati in italijanski liberalci.

Sicer pa je škandal, da tu vlada še ni posega vmes. V Avstriji je pač vse mogoče.

Če je danes tako škandalozen poselski red v veljavi — kako je moralo biti pred stoletji?

Slovenska zemlja.

IZ DOLENJSKE.

Soteški župnik ima Slovence za opice.

Poroča se nam: Naši. moderni kristjani so kaj čudni ljudje. Ravno zdaj za volitve ščujejo nerazsodne ljudi proti naprednjakom, češ, liberalci pravijo, da smo ljudje, izšli iz opic. Toda na drugi strani pa duhovniki sami po listih in pri agitacijah naprednjake zasramujejo za opice. Novomeški kanonik Zlogar je v svojem evangeliju, ki nosi ime »Dol. Novice« kratko pred volitvami popisal celo stran, kjer dokazuje, da so naprednjaki — opice. Zdaj je pa njegov častiti tovariš soteški župnik kar na prižnici sploh vse Slovence proglasil za — opice. Če je soteški župnik tudi Slovenec, je torej tudi samega sebe primerno obsodil.) Ta župnik pa je na prižnici ozmerjal tudi tiste reveže, ki so prisiljeni si v Ameriki boljšega kruha poiskati. Očital jim je med drugim tudi to slabo lastnost, da se potem vračajo na pol izobraženi iz Amerike. Sveti mož pa teh lepih (?) božjih (?) naukov ni pojasnjeval zlepa, nel kričal

Kakšnega psa bi sedaj najbolj potrebovali na Kranjskem?



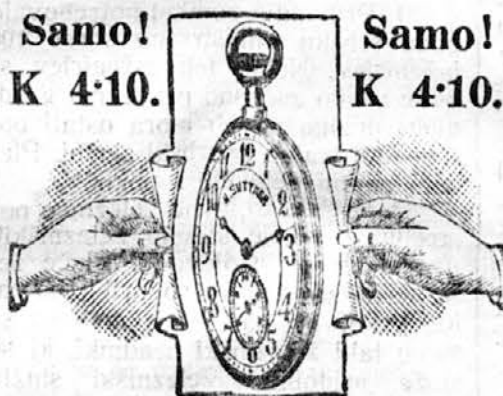
Nove imamo poslance, toda kje bo nov kredit, ker deželne nam finance, kažejo star deficit!

Naše geslo tako slove: da napravi se profit, pes požre naj vse dolgove, zadaj pa ven da — kredit.

Je in vpil in razsajal po prižnici, kakor bi se ga bil pred božjo službo doma v farovžu nalezal ali kakor to dela človek, ki ima enc kolesce preveč ali premalo. Postavljal pa je svoje besede tako, da so poslušalci lahko vganili, da se sveti mož hoče pravzaprav maščevati le nad enim mu neljubim faranom. In ker je od zadnjih, oziroma prvih občinskih volitev se šele novo ustanovljeni občini Gornje Polje znano, da je izmed vseh zavednih faranov župnik začel najbolj sovražiti gosp. Klinca, kot voditelja zavednih mož, je bilo poslušalcem tudi jasno, da je župnik svojo pridigo posvetil pravzaprav le g. Klincu. Župnik je imel še poseben povod se na tak način znesti nad svojim političnim nasprotnikom (katerega je pa župnik sam napravil

za svojega političnega nasprotnika, kar g. Klinc preje ni bil.) Župnik je namreč skušal g. Klincu škodovati na splošnem ugledu in spoštovanjem, s tem, da je pri sodnih oblastih v Ameriki v okraju, kjer je g. Klinc pred leti bival kot notar in župan stikal z raznimi vsiljivimi vprašanji; med drugim je sveti mož iz Kranjske hotel zvedeti, če je bil g. Klinc res ameriški državljani. Pa ameriške oblasti so prevzetnemu kranjskemu popu na svoj način dale — dolgi nos. In za to je bil župnik še bolj jezen nad g. Klincem. Iz previdnosti ga v svoji pridigi ni hotel imenoma pokazati, zato je le bolj na splošno govoril. Za en del je tudi tako, še bolj prav. Njegovi farani bodo zdaj vsaj vedeli, da ima župnik sploh vse povprek za opice in da se može, ki so

H. Suttner, Ljubljana, Mestni trg 25.

Samo!
K 4-10.Samo!
K 4-10.Št. 410 Nikel ank. rem. Rosk.
jako dobro idoča samo K 4-10.

Najbogatejša zaloga vseh vrst ur kakor tudi največja izbira zlatnine in srebrnine po jako nizkih cenah.

Zahtevajte cenik, kateri se razpošilja zastoj in poštine prosto.

Lastna prot. tovarna ur v Švici.

:: Tovarniška znamka „IKO“. ::

Zastopstvo tovarne ur „ZENITH“.

LISTEK

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.

(Dalje.)

VIII.

Cesta proti Parizu.

Večer, ki se je spuščal na dolino monmoransijsko, se je bil izpremenil v kostanjev gozd. Pod gostim vejevjem, že zdavnaj v noč.

Ko je izustil Henrik svoje strašno obrekovanje, v katerem je obtožil sebe samega, da pogubi Ivano tem gotoveje, je pogledal željno svojega brata. Videl je samo bled obraz, v katerem se je iskrl dvojni blisk brezumnega pogleda.

Henrik se je nadejal kletev in psokv.

Zdajci pa se je zganil in sključil: Franceva roka je bila padla na njegovo ramo. In Franc je dejal:

»Ti umreš!«

S silnim naporom se je Henrik izvil prijemu in skočil nazaj.

Istočasno je potegnil meč in nastopil.

»Najbrže hočeš reči,« je dejal bratu, »da umre eden izmed naj!«

»Pravim, da umreš ti!« je rekel Franc.

V njegovem glasu je vejal ledeni dih smrti tako razločno, da so se Henrik sklenila kolena.

S počasno gesto, brez naglice, je izdrl Franc svoj meč.

Trenotek nato sta stala brata drug proti drugemu s prekrizanimi mečema, oči zapicene v oči. In v tem dvojnem pogledu, svetlikajočem se kakor pogled dveh tigrov, ki se hočeta spopasti, je bil strašen odsev sovraštva in obupa.

Noč je bila globoka. Globoka noč je bila okrog njiju. Videla sta se komaj. Toda slutila sta drug drugega. In vodil ju je blesk njunih oči.

Čudna, skoraj fantastična reč! Dočim je bil Henrik v tem dvoboju z vso svojo dušo, tipal jeklo, poizkušal finte in celo izpadel zdaj pa zdaj, se je zdelo, kakor da se Franc s svojim duhom sploh ne udeležuje te borbe. Roka in oko sta mu vodila orožje s spretnostjo dolge navade. V dnu srca pa je premišljal, in njegove misli so bile v resnici strašne:

»To je torej moj brat! Bogme, nisem si mislil, da tako boli človeka, ako ga izda lastni brat! Mislim sem, da je dosegel moj obup z nezvestobo moje žene svojo skrajno mejo!... A ne! Usojeno mi je bilo še, da izkusim nečutenost... ime njenega ljubimca! Zakaj me ni ubila strela, preden sem ga začul? Zakaj si nisem rajši iztrgal jezika, kakor da sem prašal za to ime?... Ubijem ga to naj še bol... toda mene, ako osta-

nem živ — kdo ozdravi mene te strašne bolečine: vedeti, da je bil moj izdajalec moj lastni brat!«

Henrik se je pogнал naprej z vsem telesom; njegov meč se je dotaknil na lahko Francovega grla, pojavila se je kapljica krvi...

In počasi se je izvršil preobrat v Francovem duhu.

Počasi, pravimo, zakaj v tisti minuti so tekle sekunde kakor ure.

Zgodilo se je, da ni videl nič več Henrikovih oči. Pozabil je — morda se je celo prisilil pozabiti, da je Henrik njegov brat. Čutil je samo še, da stoji nasproti Ivanemu ljubimcu.

To čuvstvo je postalo mahoma jako jasno in silno.

Nekakšno rjovenje se je dvignilo iz njegovih prsi. Krčeviteje je stisnil ročaj svojega meča in skočil bliže nasprotniku.

Meča sta se zapletla z vso svojo dolžino. Nasprotnika sta bila zdajci prsa ob prsih.

Par trenotkov se je slišalo samo žvenketanje jekla in hripavo dihanje dvojne sapa, nato kratka kletvica Henrikova... nato je sledil kratak molk... a zdajci se je zaslišal nekakšen vzdih, krik... in tik nato zamolkli, težki padec človeškega telesa.

Francev meč je bil predrl Henrikovo desno prsi nad tretjim rebrom. Franc je pokleknil na tla.

Opazil je, da Henrik še živi.

Mahoma je izdrl bodalo in besno zamahnil z njim...

»Pogini!« je zarohnel. »Pogini, podla duša!«

Zdajci pa je rdečkast svit obsial Henrikovo lice.

»Moj brat! Moj brat!« je zamrmral Franc z glasom norca, kakor da je res še le zdaj spoznal svojega brata.

Z gesto najhujše groze je vrzel bodalo, ki ga je bil že zavijtil, daleč od sebe. Vrnil se mu je ves spomin o tem groznem prizoru: brat, ki leži pred njim na tleh v svoji krvi, je tisti, ki ga je izdal! tisti, ki ga je mučil pravkar! tisti, ki mu je priznal svoje izdajstvo in obraz.

Vstal je in obrnil glavo v stran.

Takrat pa je zagledal dva drvarja, ki sta imela svojo kolibo komaj par korakov od ondod in ki ju je privabilo rožljanje mečev, da sta pritekla s plamenico, pogledat, kaj se godi.

Franc ni bil več zmožen izpregovoriti besede; z besnim zamahom jima je pokazal telo svojega brata.

Počasi, ves sključen, kakor takrat, ko je stopil iz doiljine hiše, je odšel nato, brez naglice, ne da bi se le ozrl na njega, ki mu je bil še pred malo urami brat.

Dve uri nato je dospel Franc na grad.

Poveljnik straže pri dvigalnem mostu je vzkliknil od osuplosti in strahu, ko ga je zagledal. In pokazal je bližnjemu oficirju lase konetablovega sina.

Ti lasje, ki so bili še zjutraj črni kakor oglje, so bili zdaj beli kakor sneg.

»Svetlost,« je rekel oficir, »dali smo vam pripraviti vaše stanovanje...«

»Privedite mi konja,« ga je prekinil Franc s hripavim, jedva razločnim glasom.

»Torej se vaša svetlost ne pomudi na gradu?« je prašal oficir plaho.

»Mojega konja!« je ponovil Monmoransi in udaril z nogo ob tla.

Par trenotkov pozneje je privedel sluga osedlanega konja; oficir, ki je podžal Francu vajeti, je prašal:

»Svetlost se gotovo kmalu vrne?«

Franc pa je skočil v sedlo in odgovoril:

»Nikoli!«

Takoj nato je izpodbodel žival udaril v divjem galopu iz grajskega obzidja.

»Franc! Franc! Franc!«

Ta trojni klic se je oglasil v onem trenotku: zavnel je obupno, zaslonilo, pilan bolečine; potavila se je ženska, ki je držala otroka v naročju.

Toda Monmoransi gotovo ni slišal tega nresumlivega klica, zakaj ni se ozrl nazaj. In toplot njegovega konja je utihnil v daljavi.

(Dalje.)

vsled tako vzornega gospodarstva sedanjih klerikalnih deželnih vladarjev prisiljeni si v Ameriki iskati trdo zasluženega kruha, v cerkvi ozmerja, da pridejo domov na pol izobraženi. On, g. župnik pa se je ravno s takim svojim zmerjanjem izkazal, da je res strašno izobražen.

Zakaj Zorc ni že preje sprejel klerikalnega mandata? Znano je, da bi bil moral kandidirati župan g. Jože Zorc, vulgo Štembur, že parkrat sprejeti od klerikalcev mu vsiljeni mandat. Pa Zorc se ga je vselej — enkrat celo še le v zadnjem trenutku — otreseel. Vohče se je mislilo, da je Zorc to storil zaradi svoje gostilne, katero podpirajo ponajveč novomeški naprednjaki, čeprav se Štembur pred klerikalci javno iz njih norca dela. Morda je to tudi kaj pripomoglo, da se je Zorc tako branil mandata, ampak glavni vzrok to ni bil. To se zdi tudi potrjuje, ko se novomeški naprednjaki prav nič ne ženirajo, da morajo sedeti v Štemburjevi gostilni med večino zagrizenih klerikalcev, Nemcev in vladnimi uradniki in da se izpostavljajo nevarnosti, da pride vsaka v dobrem razpoloženju izgovorjena beseda na uho tajne vladne policije, ki jo je v Novem mestu svojčas zastopal slavnoznani vladni koncipist Gustav Golija in katerega posle je zdaj prevzel njegov brat, ki je tudi kuhan in pečen pri Štemburju. To torej ni bil glavni vzrok, da se je gospod Pepe tako dolgo branil časti, biti tudi poslanec, ko je že vse drugo. Ampak mož se je bal nekaj drugega. Bal se je, da bi nasprotna stranka v tem slučaju, če bi Zorc kandidiral na katoliški podlagi, prinesla izvirno sliko njegovega krščanstva, ki ga je izvrševal in ga deloma še izvršuje svoj čas nad svojim očmom, potem nad svojo prvo ženo in ko je ta baje po čudnih potih umrla, tudi nad svojo sedanjo ženo in otroki. Po Kandiji se govori, da se je eden njegovih najboljših nekdanjih prijateljev, ko je slišal, da Zorc kandidira, izrazil: »Ta človek spada preje na »gavge«, potem še le za poslanca na katoliški podlagi.« Da nam klerikalci ne bodo mogli očitati, da smo gotove stvari glede Štemburjevega katoličanstva izrabili v namenu, g. Zorc pripravi v strah, da tudi to pot ne bi kandidiral, hočemo to povest odložiti, ko bo g. Zorc že izvoljen deželnim poslancem.

BLANCA PRI SEVNICI.

Postajališče. V številu 706. »Dneva« z dne 5. t. m. čitam, kaj vse je mogoče na amerikalnih železnicah in s kakšnim komfortom, kako praktično so opremljeni vozovi amerikalnih železnic. Kako pa pri nas v Avstriji? Kakšen razloček med stari in novim svetom! Že desetletja si prizadeva občina Blanca, da dobi toli potrebno postajališče. Vsled vednega dreganja je konečno uvidela to faktično potrebo c. kr. priv. južna železnica in privolila, ko je občina položila zahtevano vsoto denarja, da se sme zgraditi na občinske stroške postajališče. V to svrhu je podaril sedanji župan g. Likar del svoje hiše in primeren kos zemljišča žel. upravi in tekmo letošnjega poletja se je zgradilo kaj lično postajališče Blanca, ki je po mnenju potujočega občinstva najlepše od Zidanega mosta do Zagreba. Zanimanje pri zidanju te postaje je bilo pri občanah z malimi izjemami, splošno. Dasi v času najnujnejšega dela na polju so občani vse vožnje zastoj stori, mnogi pa še razven tega darovali les i. dr. sploh poštrenovalnost nekaterim v g. župana je bila res velika. Delalo se je z veliko naglico, zakaj vsi smo mislili, da bo 15. oktobra t. l. prvič »zažvižgal« hlapec v naši mirni in tih vasi. »Pa človek obrača, železnica pa obrne.« Otvoritev postajališča še danes vedno zama prikačuje presečno občinstvo, in splošno se širi govori, da pred novim letom ne bo nič. Kaj je temu vzrok, pa ne ve živa duša. Vse prošnje in posredovanja od raznih strani so se izkazala doslej brezuspešna. Merodajni krogi se za potrebe ljudstva ne zmenijo. In vendar kolik promet bi se bil že razvil tekmo letošnje jeseni za časa v neposredni bližini vršecih se letnih in živinskih sejmov n. pr. v Sevnici, Radečah, Rajhenburgu, Vidnu, Krškem i. dr. Upamo, da sl. železniška uprava na Dunaju v najkrajšem času ugodni želji in potrebam prebivalstva in otvori postajališče na Blanci še v tekočem letu, za kar lej bodo hvaležni vsi zainteresirani krogi in potujoče občinstvo. M.

Stajersko.

Dr. Mihajlo Rostohar — v Mariboru. V soboto, dne 6. t. m. smo bili tudi mi Mariborčani deležni časti, pozdravitelj v mali dvorani naše-ga Nar. doma docenta dr. Mihajla Rostoharja. Gospod docent nam je — hotel predavati »o kulturi in na-

rodnosti«. Da se v naprej izognemo vsakemu predbacivanju predsojsov od naše strani napravam gospodu docentu, izjavljamo že danes, da se sami nismo udeležili predavanja, pač pustili, da k temu izpregovore udeleženci, s katerimi nismo imeli pred predavanjem nikakega stika. Da pa zadoščamo kot kroniki tega — velikega dogodka, široki javnosti, hočemo tu priobčiti mnenja, ki so se nam o predavanju naknadno, na tozadavna vprašanja, izražala. Gosp. predavatelju se je očitalo, da mu: 1. manjka logike, dasi je sam spisal razpravo o logiki... Kar je trdil v prvem trenutku pozitivno, je že v sledečem ovrgel! 2. Da je bilo vse to, kar je izvajal, že neštetokrat premišleto. 3. Da bi za tako predavanje zadoščal vsak študent. 4. Da je bilo škoda dolge poti, ki so jo posamezniki stori v Nar. dom k predavanju. 5. Da se je v večini vzbudil dvom, med predavanjem, li predavatelj sploh ve, kaj da hoče, kar je napolnilo enega navzočih gospodov, akademične izobrazbe k opazki: »Rodile naj bi se bile gore — a rodila se je majhna, neznačajna miška...« 6. Da je bila obžalovanja vredna okolnost, da se k predavanju ni otvorila debata. Če se dodenemo, da so bili poslušalci kavalirji in uvaževali 600 kilometrov pot, to se pravi, da so vedeli ceniti veliki fizični napor, a ostali k vsemu ostalemu do skrajnosti hladni, mislimo, da smo za enkrat zadostili kot taki svoji častniški dolžnosti. — Da pa g. docent ne bo zopet trdil, da dela pri »Dnevu« javno mnenje »petero žurnalstov«, priobčimo v kratkem par dopisov iz vseh vrst poslušalcev g. docenta. Odraslim, kot v soboto navzočim dijakom, hočemo dati prostora, dasi nimamo niti najmanjšega upanja, razum onega, da nas bo blagovolil g. docent zopet enkrat nahlutiti. Ve pa naj, da se bomo vedeli braniti svojo kožo...«

Maribor. (Miklavžev večer.) Vsakoletni »Miklavžev večer«, je tudi letos pokazal svojo privlačno silo. Takoj po tretji uri se je napolnila dvorana in galerija otrok in odraslih od blizu in daleč. »Pogumni krojaček« je žel zlasti pri naših malčkih vsepolno pohvale in priznanja. Tudi v tej igri smo videli par dobrih tipov — tako »Fridolinčka«, oboje »Trska«, »Kozoroga«, »Goljata« kraljico in kralja itd. Tudi odraslim se je — hotelo dati izreden užitek; izbralo se je »Bauernschreck« in postal je — »Schreck...« Miklavžu je letos nekoliko manjkala ognjevitost ostalih let. Razdelilo se je par sto daril, kar je že itak radostno razpoloženje še v izdatni meri pomnožilo. Nastop belcebuba in ostale njegove familije je bil prav čeden, a bi bil pri manjši razsvetljavi odra in dvorane gotovo bil sijajen. Odmore je dobro izpopolnjeval salonski orkester, za kar je žel vseobče priznanje. Igra, nastop Miklavža in razdelitev daril, vse skupaj je trajalo dobre 3 ure. — G. Molek se je tudi tokrat pokazal; isto tako tehniški vodja. — a.

Maribor. (???) Kdor bi hotel pisati o vseh onih uravnoteženih, škandalih, ki se pri nas gode v takozvani »fini« nemški družbi, bi lahko stori, to v posebnem ciklu brošur; materije bi mu gotovo nikdar ne zmanjkalo. Od malega bi seveda ne mogel jemati, že za to ne, ker je škandalov doživljal vsake pol ure na javnih šetališčih, samo, če se človeku zljubi, jim posvečati nekoliko svoje pozornosti. Ker pa se gode tudi veliki škandali, bi se morda temu ali onemu trud prav izdatno poplačal. — Tudi tokrat leži nekaj v zraku. Doslej je še čisto nejasno, nedoločeno. Le šepetaje hodi od ušes do ušes... Forma, surova, teh pomolkov, je približno ta: »Bil je« nekdo iz najljubše družbe. Zato je tudi umevno, da je imel docela ekscen-tričen okus, ki si je želel prav posebnih delikat. Kakšne so bile te delikatese, še danes ni jasno. Tu šepetaje govori, da je imel apetit ala Eulenburg in turški paše minolih stoletij. Drugodi pa pravi govori, da to ni res, marveč, da je imel apetit za čisto neskvarjeno, neizraščeno, čisto nežno — belo meso... Vse to je bilo seveda drago. Kdor hoče biti sibirar, mora imeti tudi za to potreben denar; belo meso je bilo od nekdaj silno drago... Človek pa ne disponira vedno z vsotami, potrebnimi neobhodno, za kaj takega, vedno iz lastnih sredstev. Včasih je mnogo takih, ki dajejo na lepe besede v ogromnem številu za dobre stvari, malenkosti, ki se zbirajo in naraščajo. Če zmanjka od njih malenkost, nič ne de; če se pa to vse ponavlja, pa nastanejo tudi množice, in potem je loj, kajti vse se zvrne na onega, ki jih je izzval. Taki slučaji gredo roko v roki s — seksualnimi ekscesi in podero najmočnejšega... Dobrova pri Celju. (Požar.) Minuli petek ob približno peti uri zjutraj, je nek doslej neznan zlikovec zažgal gospodarsko poslopje posestnika Maksa Ocvirka. Zgorelo je gospodarsko poslopje z vso zalogo

sena, žita in krme, kot tudi voč vozov. Prihitela je požarna bramba iz Celja, ki pa je le z veliko težavo in s pomočjo ostalih vaščanov, rešila hišo ter ostala poslopje. Ves čas je namreč brila huda sapa. Škode je 7000 K. zavarovalnica je zelo majhna.

Podgorje. (Otrok se zadušil.) Dne 3. t. m. je imel žagar Ivan Plešej, uslužben pri mlinarju Juriju Korošcu, nekaj malega popravljati na mehanizmu žage. Vstavil je žago ter zatvoril vodno dovodnico. Sredi dela je prišel k žagi njegov štiri in pol leta stari sinček Jakob ter se igral. Ko je prišel čisto blizu jermen-ske plošče, se je ta nepričakovano pričela vrteti. Transmisijski jermen je pri tem prijel dečka, ga večkrat bliskoma zasakal tako, da je končno odletel daleč v stran z zlomljenimi rokami in nogami ter močno natrto trto lobanjo. Nezavestni deček pa je še vrh tega padel z obrazom na kup žaganja, ter se zadušil. Nesrečo je najbrže povzročila voda, ki jo je bil kdo spustil na veliko kolo, bodisi iz neumnosti, bodisi iz zlobe.

Vrhnika.



Vrhnika leži ob robu ljubljanskega barja na izviru Ljubljanice. Bila je slavna že v davnih časih, ko je še nosila ime: Nauportus. Ko so namreč slavni argonauti s svojo ladjo brodili po svetu, so morali do Vrhnike nositi ladjo na svojih ramah in šele tu so jo mogli zopet spustiti v vodo. Zato je Vrhnika dobila ladjo v svoj grb. V prejšnjih časih je bila Vrhnika narodna trdnjava, ki je bila drugim v zgled. Sedaj je postala ena najbolj črnih krajev na Kranjskem. Dr. Marold je dal napraviti zanjo že poseben grb.

Službe na Srbskem.

»Slovanski klub« je pooblaščen naznaniti sledeče:

1. Prihodno pomlad potrebovalo bode srbsko ministrstvo stavb 100 inženirjev. Nekaj teh inženirjev se bode rabilo začasno pri javnih gradnjah; mnogo pa jih mora ostati potem tudi trajno v srbski službi. Plačilni pogoji določajo s pogodbo.

2. Srbske državne železnice potrebujejo večje število železniških uradnikov in strojevodij. Plače železniških uradnikov so približno take, kakor pri nas. Sprejemajo pa se samo taki železniški uradniki, ki so si že pridobili v železniški službi prakse; elevov in praktikantov srbske državne železnice ne sprejemajo — Plače strojevodij iznašajo na Srbskem od 1680 do 2880 dinarjev na leto. Poleg tega dobivajo strojevodje kilometrine in drugih postranskih dohodkov mesečno od 200 do 250 dinarjev. Njihovi prejemki so torej na Srbskem dokaj ugodnejši, kakor pri nas.

3. Ministrstvo narodne privrede potrebuje večje število živinozdravnikov in gozdarjev. Živinozdravniške plače so: III. stopinja 1500, II. 1700 in I. 2000 dinarjev na leto in poleg tega službene doklade letnih 480 dinarjev. Zasedaj izpraznjene so samo službe zadnje plačilne stopinje 1500 dinarjev. Poleg stalnih dogodkov dobivajo živinozdravniki od privatne prakse od nažorovanja klavnice, potem živine, ki se ima prevažati po železnicah in od nadzorovanja sejmov po 200 do 250 dinarjev mesečnih dohodkov. Živinozdravnike, ki se od drugod oglašajo, nameščalo bode ministrstvo v granicah bivše kraljevine Srbije; zdravnike iz bivše kraljevine pa pošilja v novoosvojene kraje Srbije.

Prošnje je nasloviti na dotična ministrstva, odnosno na ravnateljstvo državnih železnic; pošiljati pa jih je v »Slovanskem klubu«, ker le taki kompetentje bodo sprejeli v službe, ki se izkažejo s priporočilom Slovanskega kluba. — Dopisom do Slovanskega kluba prilagati je za poštno izdatke po 50 h v znamkah.

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Dnevni pregled.

Volilni izidi v kmečki skupni za kranjski deželni zbor. Do sklepa lista smo dobili sledeče rezultate o izidu volitev: **Ljubljana - Vrhnika:** Knez 886, Seidl 857, Kristan 251, Mlinar 207, Sustersič 2967, Povše 2969. Praznih 30, razcepljenih 46. — **Kranj-Skofja Loka:** Barle 486, Novak 490, Demšar 2285, Zabret 2339. Praznih 19, razcepljenih 40, neveljavnih 32. — **Postojna-Logatec-Senožeče-Lož-Il. Bistrica-Cerknica:** Majdič 475, Meden 519, Gaspari 517, Urbanič 497, dr. Zitnik 1179, Drobnič 1153. Praznih 32, razcepljenih 25, neveljavnih 37. — **Novo mesto-Kostanjevica-Krško:** Kožar 591, Zupančič 76, Zorc 2680, Škerlj 59. Praznih 11, razcepljenih 7, neveljavnih 11. — **Trebnje-Začina-Zužemberk-Mokronog-Litija-Radeče:** Pavlin 874, Bukovec 797, Tomazin 920, socialist 81, dr. Lampe 2526, Košak 2451, Vehovec 2408. Praznih 25, razcepljenih 46, neveljavnih 72. — **Kamnik-Brdo:** Sršen 653, dr. Krek 2475. Praznih 41, razcepljenih 13. — **Radovljica-Kranjska gora:** Gogala, 412, vit. Pogačnik 1784, Kristan 124, Praznih 34, razcepljenih 29, neveljavnih 11. — **Kočevje-Ribnica-Velike Lašče:** Pucelj 322, Andolšek 368, Škulj 1890, Lovšin 1569. Prazna 1, razcepljenih 7, neveljavnih 4. — **Vipava-Ildria:** Zagoda 276, Perhacec 1025, Štravs 24. Praznih 65, razcepljenih 45, neveljavnih 1. — **Črnomelj-Meflika:** Makar 336, Dermastija 823, neveljavnih 6.

Doba mezdnih in drugih določil med lastniki tiskarn in med tiskarji poteče s koncem leta 1913. in so se že vršila na Dunaju pogajanja za nova določila, pri katerih pa ni moglo doseči sporazuma. Vsled tega pride morda do tega, da dnevnikarji ne bodo mogli redno izhajati, gotovo pa le v pomanjšani obliki. Na to dejstvo opozarjamo naše cenj. odjemalce že v naprej s prošnjo, da nam tudi v teh kritičnih časih ostanejo zvesti.

Hrvaški frankovci pobratimi slovenskih klerikalcev — proti Sokolstvu. Na slavo 50letnice ljubljanskega Sokola so prihiteli v Ljubljano tudi srbski Sokoli iz Zagreba. Po svojem častnem nastopu v Parizu, je Ljubljanski Sokol vrnil poset zagrebškemu Sokolu. V nedeljo pop. ob 3. se je pripelala slovenska četa v Zagreb, kjer so jo na kolodvoru sprejeli srbski in hrvaški sokoli. To prilikom so porabili frankovci, mažaroni in klerikalci, da so pokazali svoje sovraštvo do sokolstva in da so manifestirali za svojo protinardno politiko. Občinstvo, posebno narodna mladina je sprejela Sokole z velikim navdušenjem. Okoli 500 nacionalnih akademikov je prišlo Sokolom naproti s srbsko, hrvaško in slovensko trobojnico, da tako javno pokažejo misel jugoslovanske in edinstvo vseh treh narodov. To pa klerikalcem frankovcem in drugi pakazi ni bilo po volji in so začeli klicati razne psovke proti Srbom. Zatevali so, da se odstrani srbska trobojnica. Nastala je prava bitka, v kateri je narodna mladina zapodila frankovsko in drugo klerikalno sodrgo. Prišlo je pozneje na več krajih do spopadov. To so žalostni pojavi narodnih razmer na jugu. Komaj eno leto je minilo od velikih zmag, ki jih je izbojevala združena slovenska vojska na jugu. Od tedaj so najprej izdali jugoslovansko misel Bolgari — sedaj pa so začeli rogoviliti hrv. klerikalci in frankovci. Ali se ne more smejati Nemec in Mažar, ko čitajo o takih pojavih. Kaka sramota za mladino, ki si upa nastopiti v hrv. Zagrebu proti slovenski trobojnici. Da so nastopili proti nji slovenski klerikalci v Ljubljani, je pod našimi razmerami precej razumljivo, dasi je to za slovenski narod sramota — klerikalni pobratimi v Zagrebu pa so še za eno spoznanje slabši od slovenskih izdajalcev. Ti hočejo postati pravi bratci slovenskih čukrov in hočejo s svojim »samohrvatstvom« pomagati Nemcem in Mažarom, da bodo še naprej vladali nad ubogim hrvaškim narodom.

Mladina se giblje. Včeraj smo poročali o zborovanju akademične mladine v Pragi. Istočasno je zborovalo jugoslovansko dijaštvo na Dunaju. Srbska hrvaška in slovenska mladina je z odobravanjem sprejela govor Supila, ki je govoril o razmerah na jugu. Rekel je, da pozna dve vrsti politike. Dati se pobiti — a ne dati se upogniti, — in druga: upogniti se, a ne dati se zlomiti. Skrajni oportunizem je prav tako slab, kakor skrajni radikalizem. Razmere določujejo politiki taktiko. Srbski narod je bil pobit — vzdrazil je 400 let — in je zopet vstal. Drugače je pri Hrvatih. Tenu je kriva vera. Takoj iz početka se je narod izročil intrigam — Rima, onega Rima, ki se še nikoli ni boril za »rešitev duše« in za »oni svet« — ampak vedno je za svojo posvetno oblast na zemlji. Narod je služil cerkvi —

in je pozabil nase. Tako se je godilo vsem katoliškim slovanskim narodom, ki danes trpe pod klerikalizmom. Vsi pravoslavni narodi so svobodni — katoliški niti eden. Srbija je dala zgled, kje gre pot do svobode. Hrvaška v sedanjih razmerah nima podlage za svojo samostojnost. Manjka ji zato predpogojev — zato je treba delati na to, da se osvobodi. Pogumno je razvijal Supilo svoje misli tudi pred jugoslovanskim dijaštvom v Gradcu. To gibanje mladine obeta nam boljšo bodočnost in upajmo, da se bodo mlade sile krepko uprle slabim zgledom slovenskih klerikalcev in hrvaških frankovcev.

Iztrebiti. Iztrebiti to je geslo nemške, ruske politike, geslo države, ki ima še to predznost, da se upa imenovati kulturno. Ha, kultura in Prusija! Zadostuje prečitati knjižico, ki jo je napisal bivši nemški kancelar knez Bülow in ki se imenuje: Vprašanja nemške politike. V tej brošuri izdaja Prus, da se mora Poljake in druge narode, ki niso Prusi, iztrebiti, ker to je misija Prusije, da varuje narodni značaj nemške države. Na tem delu mora delati pokolenje za pokolenjem Prusija se ne sme izneveriti svoji minulosti, svojim tradicijam in svoji nemški misli — ona mora ničiti in trebiti iz svojega telesa vse, kar ni nemško. Za to je treba napeti vse svoje sile in še v bodočnosti nadaljevati z nasilno razlastnitvijo Poljakov. Tako Prusija, zaveznica Avstro-Ogrske, države, kjer živi slovanska večina. Uničiti, pobiti vse, kar ni nemško to je geslo Svabov. Bomo videli!

Glede služb v Srbiji prinašamo danes poročilo »Slov. kluba«. Ker dobiva uredništvo »Dneva« vedno pisma za informacije, bodi tu povedano, da uredništvo nima drugih informacij, razven onih, ki so izšle v listu in da tudi nima časa vsakemu posebej te informacije ponavljati. Torej prosimo, da si vsak dobro prečita današnje poročilo »Slov. kluba« in da po tem presodi, ali mu kaže oditi v Srbijo, ali ne. Isto velja glede ženskih služb. Službe za pridne Slovenke so na razpolago — za sedaj dobe službo samo hišne, postrežnice, kuharice itd. Natančnejši poročil uredništvo »Dneva« nima, in jih ne more nikomur dati. Pač pa smo vsakemu, ki hoče iti v Belgrad, na razpolago za ustne informacije glede potovanja. — Uredništvo »Dneva«.

Zadnje poročilo o volitvah v kmetijski kuriji. Čas volitev se nagiblje že proti koncu. Še zadnji trenutek se trudijo klerikalci, da bi še enkrat potegnili kmeta za nos. Župniki in kaplani hodijo ponoči in podnevi okoli kmetov, jim pobirajo glasovnice in jih podpisujejo. V Smihelu pri Novem mestu hodi župnik okoli kmetov s štempijo in štemplja glasovnice. Neki kmet mi je celo rekel: »Ta h...č se cel mesec prej ni dal obriti, samo da ga ne bi orožniki spoznali, ko je hodil po vaseh.« Zraven hodi še brez suknje in pravega ovarnika. Župnik kliče svoje župljane v župnišče k molitvam, za velikonočne spovedne listke. Ko pa pridejo kmetje v župnišče, uganja tam svojo politiko, agitira, pobira glasovnice in jih podpisuje. Še po priznanih uganjajo farji svojo politiko. Kmetom trobijo na ušesa samo ime svojega kandidata. Ime našega kandidata pa zamolčijo in pravijo kakor sem slišal: »Unga ne volt, ktera bodo un rekli.« Čudno, kakšen volilni red je sedaj. Župan Smihelske občine ni poslal skoro nobenemu mlajšemu posestniku glasovnice, ker se boji, da bo volil naprednega kandidata.

Iz dežele brezpravnih. Dne 30. novembra t. l. je bilo dano na pošti v Dobrni pri Celju sledeče odprto pismo: Naj prejme Agata Polenek, sedaj v kaznilnici c. kr. okr. sodnije v Celju. Draga mi žena. Naznanim Ti, da sem danes dobil naročilo od France Dražnik. Doma je vse v redu, samo meni hoče srce počiti od žalosti zavoljo tvoje nesreče, katere nisi Ti kriva, ampak jaz, ker sem Ti velel iti na pošto, dne 12. junija 1913. Kaj sem vedel, da ne pojde on v Celje, ko je tožil najino hčer. Po naročilu najinega sina te prosim, nikar si te nesreče preveč k srcu ne vzemi. Boš že prestala te dni. Bodi potolažena. Božje oko vidi najine britkosti — enkrat bo konec in pride resnica na dan. Josip Polenek.

Sokolska javna ljudska knjižnica na Vrhniki posluje začeni z nedeljo vsako nedeljo od polu 9. do 10. dopoldne.

Grozen roparski umor. Kakor se iz Kovna poročila, so vlomili dne 6. t. m. doslej neznan tatovi v stanovanje nekega Goldbergerja in so umorili njegovega očeta, mater, dva sinova, dve službenici in slugo. Kakor se je dogajalo gre tu za roparski umor, ker je bil Goldberger silno bogat.

Na stara kolena. V Pozdijovicah je postal 85letni Mihael Hruby vdovec. Iz žalosti je začel zanemarjati

gospodarstvo in po njegovem obnašanju se je sodilo, da se peča s samomorilnimi mislimi. Nenadoma se je pa spremenil iz starca je postal vesel in korajžen mladenič in vaščani so se zelo čudili, ko so zvedeli 23. p. m., da je bil 85letni Mihael Hruby na oklicih z 18letno Ano Hrčkov.

Boj gozdarja s tatovom. Gozdar Jožef Krotl iz Loma pri Strību na Češkem je šel te dni v gozd na ogled. V gozdu se je srečal s prežitkarjem Jožefom Kurzko, ki je ravno nesel iz gozda okradena drva. Med obema, med gozdarjem in tatom je prišlo do prepira, med katerim je bajtar grozil gozdarju, da ga ustrelji. Na ovadbo gozdarjevo je bil Kurzka aretiran. Orožništvo ga je spremenilo do ječe okrajnega sodišča v Strību.

Student zapustil dom. V Rakovnicah na Češkem je zapustil te dni 15letni študent Sauerstein domačo hišo in je šel po svetu, ne da bi komu povedal, kam gre. S seboj je vzel gosli. Kaj je prignalo študenta, da je napravil ta korak, se še ne ve.

Stekel pes. V Sarajevu je dne 8. t. m. vgriznil neki stekel pes pet oseb, ki so jih morali takoj prepekljati v Pasteurjev zavod v Budimpešto.

Veliki potresi v Severni Italiji. Kakor se iz Rima poroča so bili v noči na 8. t. m. v mestih Milan, Turin in Pavia veliki potresi. Ljudstvo je moralo vkljub mrazu prenočevati na prostem. Več poslopij je pokvarjenih.

Igralnica za ekselence. Veliko zanimanje vzbuja sedaj v Petrogradu zanimiv slučaj, ki so ga te dni odkrili. Stanovanje igralke Pavlovne je bilo torišče, na katerem so igralo hazardne igre same visoke osebe. Ko je policija vdrla v stanovanje, je našla v njem dvajset gospodov iz visokih krogov, ki so igrali hazardne igre. Tudi neki vlomilec se je nahajal med temi »visokimi« gospodi.

Velika tatvina kinča. Dne 8. t. m. se je izvršila na Dunaju velika tatvina. Neznani tatovi so ukradli tamošnjemu juvelirju dragocenosti v skupni vrednosti 20.000 K. Policija je baje tatovom že na sledu.

Škof in tango. Leksmburški škof je v najnovejšem pastirskem listu prepovedal vernikom svoje diiece plesati tango ples.

Smrtna obsodba. Porotno sodišče v Zgornji Alzaciji je obsodilo na smrt zakonsko Wendel in njenega ljubimca, ki sta skupno zastrupila Wendla, soproga Wendlove.

Zagonečen slučaj. Kakor se iz Madrida poroča, so našli dne 7. t. m. pod nekim mostom truplo tamošnje trgovca Pavla Orsare. Truplu je manjkalo glave. Kdo je izvršil umor, se še ne ve. Policija zločinca pridno zasleduje.

Kupčija z živim mesom. V Newarku na Angleškem so te dni aretirali tolpo trgovcev z dekleti. Omenjena tolpa je imela svoje stanovanje. Policija je našla v njem več deklic.

Vodja del panamskega prekopa zblaznel. Iz Baltimora poročajo: Vodja tehniških del Culebra odseka pri panamskem prekopu polkovnik Gaillard je na blaznosti umrl.

RAZNE ZANIMIVOSTI.

* Gospod rabelj. Na Angleškem je umrl zanimiv mož. Penzionirani rabelj kraljestva angleškega. Gospod Berry, kakor se je imenoval, je dolgo let spravljal na oni svet vse, na smrt obsojene v celi Veliki Britaniji in na Irskem. »Daily Chronicle« pripominja o omenjenem možu, da je v mnogih krajih študiral rabeljštvo. Prišel pa je do prepričanja, da je obešenje, ki je na Angleškem v navadi, najboljši način te sorte kazni. Posebno je bil nasprotnik obešanja z elektriko. To obešenje je navadno imenoval barbarsko. Pravi, da po njegovem naziranju elektrika ne deluje zanesljivo. Veliko bolje je obešenje z vrvi. Pri tem pa se mu ni pri nekem obešenju, godilo vse po sreči. Obešal je ravno morilca, ki se je imenoval Lee. Vse je bilo v najlepšem redu, samo za gumb je bilo treba še pritisniti in podlaga, na kateri je obsojenec stal, bi morala nato pasti v globočino, vsled česar bi se konopec zadrnil. Rabelj pritisne gumb, podlaga pa ne pade. Pritisne drugič, tretjič, pomaga podlagi z nogu — vse zaman. Podlaga se ne gane. Skratka, vešal so bila pokvarjena, tako da ni preostalo ničesar drugega kot odpeljati kandidata smrti nazaj v njegovo ječo. Obsojenec je zadel s tem terno, ker mu je bila vsled nečloveškega dogodka takoj podeljena milost. V ječi so ga pridržali le zaradi neke vraže. Ubogi rabelj pa je moral stopiti v pokoj. Gospod Berry pa je porabil svoje počitnice s tem, da je hodil po Angleškem iz kraja v kraj in prirejal predavanja pod naslovom: »Iz rablja.« Tega sicer ni potreboval, ker je imel že precej krajcarjev na strani, ampak hotel je, da pride zopet do svojega »slavnega

imenja. Iz teh »spominov« posameznika, da je prodajal vrvi, s katerimi je bil obešenec obešen. Take vrvi pa so bile precej drage. Gospod Berry je dobil za vrvi 500 do 1000 kron. Če se računa, da je rabelj obesil vsako leto več obsojencev, so bili njegovi postranski dohodki prav lepi. Poneke so mu prepovedali prodajati konopce, ki so jih po obešenju sežgali. Potem pa se je gospod rabelj popolnoma umaknil v zasebno življenje. Pustil je svoja predavanja, kupil si je posestvo in je začel gojiti drobnico. Sedaj je obesil tudi ta posel na kol in je mirno izdihnil dušo.

Ljubljana.

— Volitve v kmečki kuriji. Vsled tehničnih ovir nam ni bilo mogoče prinesiti tanko vseh števil iz vseh volišč, zato podajamo le skupne številke posameznih okrajev in kandidatov. Tudi običajne primerjalne tabele pri teh volitvah nismo mogli prinesiti, ker je precej razlike v okrajih — prejšnje številke pa bi tudi ne bile merodajne za primerjanje, ker doslej v teh okrajih pri volitvah za kmečko kurijo ali sploh ni bilo kandidatov — ali pa so bili le številni kandidati. Pri zadnjih volitvah so bili samo v štirih okrajih neodvisni oz. samostojni kandidati. Zato si moramo ustvariti sodbu le, ako primerjamo zadnje številke. Vsled velike izgube v splošni kuriji so klerikalci delali iz vseh sil, da si v kmečki kuriji pridobijo glasov. Iz tega so razumljive njih številke. O nasilstvih i. dr. bi bilo odveč govoriti. Podamo le nekaj primer: Vzemimo »Ljubljansko okolico« L. 1908. je bilo oddanih 2653 glasov: od teh so dobili: Šustersi 1399, Povše 1486, soc. Petrič 127, Cobal 93, neodvisni kandidat Dolenc pa 40 glasov. Včeraj pa sta dobila samostojna kandidata (do 6. zvečer znano): Knez 886, Seidl 857, Kristan 251, Mlinar 207, Šustersi 2967, Povše 2969. Vsled volilne dolžnosti je število glasov povsod naraslo. Volilcev je bilo okoli 4500, torej še enkrat več nego leta 1908. Pri tem pa se je pokazalo, da so samostojni kandidati dobili lepo število glasov, ki kažejo lep napredek kmečkega gibanja. V kmetiškem okraju je n. pr. dobil dr. Krek še enkrat več nego zadnjič, ker je bilo toliko več volilcev, toda kand. Sršen je dobil 653 glasov — torej desetkrat več nego leta 1908. (64) — in to kljub temu, da so klerikalci kradli glasovnice. Tako se da primerjati tudi drugod. Eno je gotovo: Začetek samostojne kmečke organizacije je storjen, ne zatre je nihče več. Z gospodarskim delom se bodo združili kmetje na skupno delo — in takrat bo klerikalcev konec.

— Velik reklamni stenski skladni koledar izda v kratkem »Prva anončna pisarna« v Ljubljani v slovenskem jeziku. To je edini slovenski skladni koledar z velikimi rdečimi številkami so nad 24 cm visoki, da je vporabljen za velike pisarne, banke, hranilnice itd. kar smo doslej zelo pogrešali. Ta koledar se v velikem številu odda brezplačno. Ker se je pa tiskalo nekaj izvodov nad gratis-nalozom, se bo ta ostanek prodajal po 3 K izvod, po pošti 4 K, dokler bo še kaj zaloge. Naroča se pri »Prvi anončni pisarni« v Ljubljani.

— Sankanje po Tivolskih potih je prišlo zopet v modo, dasi tudi je menda lansko leto mestni magistrat to strogo prepovedal. Te dni so se neženirano sankali nemški fantiči po izprehajalni poti skozi brezov gozd navzdol, kar naravnost šetalcem pod noge in izzivali s svojim »Ach-tung«, tako, da se je marsikateri stari gospod komaj izognel sankam. Menimo, da vella prepoved za vse narodnosti in bodo v bodoče mero-dajni faktorji malo bolj pazili na te nemške otročaje.

— Kako so izobraženi prodajalci konsumnega društva v Bohoričevi ulici. Prejeli smo: Neka mati je poslala te dni svojega otroka po kruh v prodajalnico konsumnega društva v Bohoričevi ulici. Otroci prinese domov napolnjen kruh, ki ga je mati seveda poslala po otroku nazaj. Prodajalec pa ni hotel dati drugega kruha in se je jako žaljivo izrazil o otrokovi materi. Takih razmer mora biti konec, če ne, bomo govorili na pristojnem mestu.

— Za Cirila Metoda je poslal g. Jezeršek 1 krono, namesto 1 litra vina.

— Podružnica Ljubljana I. avstrijskega društva drž. uslužbencev priredi v veliki dvorani hotela »Union« v soboto dne 10. prosinca 1914 svoj običajni plesni venček. Vsem častitim obiskovalcem prejšnjih prireditvah je še gotovo v najprijetnejšem spominu, nepriljubljenost in izobno vodstvo — z eno besedo — vse veselice so bile na višku. Da pa ta prireditve ne bodo za drugimi zaostajala, za to svedoči marljiv veselični odbor, ki že sedaj neumor-

no izvršuje vse predpriprave, tako da bodo tudi najbolj razvajeni obiskovalci zadovoljni. Konečno omenjamo še, da je čisti dohodek veselice namenjen pomočnemu zakladu.

— »Deklica brez domovine«, drama iz balkanske vojne z »Asto Nielsen« v glavni vlogi, dosegla je pri večerajšnjih predstavah najlepši uspeh. Podlaga tej drami je volun-tstvo v vojni in z napetostjo zasledujemo dogodilja. Asta Nielsen se v njej vlogi posebno odlikuje. — Mnogo smeha povzroča izvrstni Prince v veseligr »Vihrija so-prog«. Predstave po navadi. — V petek Nordisk-drama. — Od sobote do četrta (6 dni) senzacijski kriminalni roman v 5. dejanjih »Kriv«. Antorski film Richarda Vossa. Poleg tega velfina veseligr v dveh dejanjih »Mesečniki«. Predstave trajajo dve uri. Vsak dan ob 3., 5., 7. in 9. Zvišane cene za 10 vin.

Trst.

Poštni podvzetnik Dolenc nas naravnost sili, da se zopet pečamo z njim. Zadnjič je dejal, da mu je zelo neljubo, če ga vlačimo po časopisu. Dobro, čemu pa potem tega ne prepreči, čeprav bi to lahko storil? Ta človek je rodom Slovenec, toda s svojimi slovenskimi uslužbenici, postiljoni, postopa tako, da mora biti vsakega poštenega Slovenca sram, da se nahajajo med nami Slovenci take vrste ljudje, kakršen je on. Kakšen Slovenec je, je najbolje pokazal s tem, da je hotel lansko leto izpodrinuti svoje slovenske uslužbenice z nemškimi, katerih je privilegel v ta namen nad trideset iz Celovca. K sreči se mu to ni posrečilo. Mi smo o nečloveškem ravnanju s postiljoni že večkrat pisali. Sicer pa se bo o tem še govorilo pred tujak-sko sodnijo. Danes hočemo omeniti neko drugo stvar. G. Dolenc je že pred letom dni obljubil, da bo uvedel primeren delavni red, česar pa še do danes ni izpolnil. Pred mesecem in pol so imeli postiljoni v tej zadevi shod, na podlagi katerega je bilo poslano g. Dolencu pismo s prošnjo, da naj čimprej ko mogoče izpolni svojo obljubo. Po dolgem času — kakor je to njegova navada — je vendar odgovoril, in sicer to, da je vprašanje delavnega reda pri ministristvu, od katerega je odvisna njegova rešitev. S tem je hotel postiljone zopet potolažiti, da bi imel spet eno leto ali pa še dalje mir pred njimi. Toda njihova organizacija temu gospodu ne more dosti verjeti, zato se je obrnila na državnega poslanca dr. Rybafa, ki je bil ravno na Dunaju, s prošnjo, da se o stvari informira pri ministristvu. In dokazalo se je, da ministristvo sploh nič ne ve o delavnem redu postiljонов, da je torej trditve g. Dolenca čisto navadna farbarija. Postiljone je to postopanje g. Dolenca silno ogorčilo. Na svojem zadnjem shodu so sklenili, da se sporoči Dolencu pojasnilo Rybafve intervencija in da se ga ponovno prosi, da stvar nemudoma razjasni. A g. Dolenc na to še do danes pismeno ni dal nobenega odgovora. Ne vemo, kako naj si to stvar razlagamo. Razvidno pa je iz vsega tega, da se hoče postiljone neprestano vleči za nos. Kar si ta gospod dovoljuje, to je že pravcata nesramnost, o kateri ne moremo molčati. Pri tem pa je prizadeto tudi pošteno ravnateljstvo, ki dopušča, da podvzetnik tega ravnatelja, g. Dolenc, dela vse to, kar se mu poljubi. Pozivljamo pošteno ravnateljstvo, da napravi tem razmeram konec! Ena izmed važnejših nalog je tudi ta, da pošteno ravnateljstvo zasluži pri svojem podvzetniku svoj vpliv v to, da pouči svojega italijanskega ravnatelja Ozionija, da postopa s postiljoni nekoliko več človeško. Pravzaprav pa je kričoča krivica, da zaseda to mesto slovensčine nevesč ravnatelj. Skrajni čas bi bil, da bi vlada ostrigla Dolencu in Ozioniju peruti s tem, da postiljone podržavi. G. Dolenc, če hočete preprečiti, da se slava vašega imena ne bo vlekla po časopisih — še je čas za to!

Nashe gledališče in »Edinost«. V našem gledališču je zavladala precejšnja kriza Nedeljska »Edinost« pravi, da je naše ljudstvo veliko prebrezbržno napram slovenskemu gledališču, dočim napolnjuje in podpira italijanska gledališča. Tako sedaj ko pa smo mi pisali, da ni prav če dela Edinost reklamo za italijanska gledališča, nas je prav infamno in barbar-sko napadla. Kar celi kanali gnojnice so se zaradi tega zlivali na »Dane«, in to samo za to, ker je pisal res-nico! Takrat je »Edinost« tudi izjavila, da bo še nadalje objavljala reklame notice za italijanska gledališča. Javnost je bila tedaj na naši strani in končno se je podala tudi »Edinost«. Od takrat naprej je namreč opustila rubriko »Tržaška gledališča«. Veseli nas, da se je spametila, česar bi se ne bilo zgodilo, da ne bi bil »Dane« ostro nastopil proti nenarodnemu delu, ki ga je v

tem oziru tirala. Že ta slučaj nam dokazuje, kako nujno potreben je neodvisen politični dnevnik »Dane«.

Plesna šola za »tango« in druge običajne in najmoderneje ples se vrši vsak torek in petek od pol 9. do pol 11. ure zvečer v dvorani »Del. kons. društva« pri Sv. Jakobu (Campo S. Giacomo št. 5). Začetniki naj blagovole priti že ob 8. uri. Ples poučujeta gg. Bizjak in Bonano.

Kako lovijo konjederci v Trstu mačke. Pisali smo že, da pobirajo konjederci v Trstu poleg psov, ki nimajo številke tudi vrata in ki so brez nagobčnika, tudi mačke, to pa zato, ker so se v zadnjih letih zelo zaplodile. Kamor je človek pogledal: na strehah in po vrtovih, povsod so čepale sestrane mačke, brez gospodarjev. Ker so se pojavile poleg pas-jih steklin tudi mačke stekline, so odredile oblasti, da morajo pobirati od-slej konjederci tudi mačke, in sicer vsako, ki jo zalotijo na cesti, na dvorišču — skratka: vsako mačko, ki ni doma. Toda kako lovijo konjederci mačke? Z zanko kakor pse ne. Pri nas lovijo konjederci mačke kakor ribe — z mrežo. Konjederci imajo posebno mrežo in v to zaja-mejo mačko. Kadar pa ni mogoče priti mački približno, tedaj jo konje-derec strelja. Moško stopa konjede-rec po ulici in v roki ima vedno za strel pripravljen nekak »flobert«. Za njim pa stopa občinski stražnik, za stražnikom pa pelje konjiček voz, v katerega mečejo postreljene mačke. — Konjederec strelja izborno. Red-kokdaj se zgodi, da ne usmrti živali s prvim strelom. Po dnevu na-vadno nima mnogo plena konjede-rec, zakaj kmalu se nabere za čudnim strelcem cela četa otrok, ki prepla-šijo s svojim krikom vse mačke, da se poskrijejo naokrog. Največ mačk postreli mačji lovec zjutraj. Mačke so lačne in iščejo zajtrka okrog hiš. Pri-de pa strellec ter jih spravi na »oni svet«, in kadar je voziček precej naložen, tedaj se odpravi s plenom domov. Postreljene živali sežgejo nato v krematoriju za mrhovino, ki se nahaja pod Katinaro pri Trstu. — Čudno je pa to, namreč, da lovijo tržaški konjederci ali samo mačke ali samo pse, nikakor pa mačke in pse istočasno. — In h koncu še to: Ali je streljanje mačk po ulicah in cestah varno? Ali ni mogoče, da obstrelji konjederec po nesreči kakega otroka ali odraslega, ki pride slučajno mimo?

Član albanske mejne komisije. Kakor poročajo brzofavi iz Dunaja, bo prepeljano te dni truplo umrlega člana albanske mejne komisije, generalnega konzula Bilinskega iz Sante Quarante v Trst na Lloydovem parniku »Palacky«; iz Trsta pa menda na Dunaj.

Trgovina socialno - demokratične konsumne zadruge okradena. Tatovi so vlomili v trgovino socialno-demokratične konsumne zadruge, ki se nahaja v ulici Raffineria 5. Raz-ume se, da niso odšli praznih rok, ampak preskrbeli so se prav dobro z najrazličnejšim blagom. Vrednost pokradenega blaga cenijo na približno 2000 K. — Takega Miklavža, kakršnega je imela konsumna zadru-ga, si gotovo ne želi nihče.

Sneg in led. Letos so nam obeti razni vremenski preroki hudo zimo. In res smo jo pričeli čuti že nenavadno zgodaj. Pri nas v Trstu navadno ni velikega mraza in snega skoro da ne poznamo. Zapade le redkokdaj, in to v sredi največje zime. Pretekli petek popoldne pa smo gledali z začudenjem, kako se je začela beliti zgornja tržaška okoli-ca. Ponekod so bili precej visoki za-meti. Razume se, da je padla tempe-ratura precej nizko. V nedeljo pono-či je letos prvokrat zmrznila voda v mestu. Led je vzdržal tudi ves dan v ponedeljek, na praznik, četudi je bil dan precej tih (brez tržaške burje) in je sijalo celo sonce. Odslej ne pričakujemo več toplih južnih dnevoj; privaditi se nam bo treba na burjo in led.

Po zadnjem »Ilustrovanem ted-niku«, ki je prinesel slike svojih bo-dočih sotrudnikov, prav pridno se-dajo tržaški čitatelji listov, in to po-sebno zaradi slik naših pisateljev.

Miklavžev dan najmlajšega otroškega vrtca v Trstu. Pri Sv. Jakobu je priredila podružnica sv. Ci-riila in Metoda v soboto pop. v otroškem vrtcu Miklavžev dan. V tem najmlajšem otroškem vrtcu, ki ga vzdržuje šentjakobska podružnica sv. Cirila in Metoda, je nad sto otrok. Otroci so priredili nekako veselico, nato pa so bili obdarovani od Miklavža (g. Šorna, ki je predsednik podružnice). Otroški vrtci priredi-ti tudi božičnico, na kateri bodo otro-ci šolskega vrtca tudi obdarovani. — Slovenci, šentjakobčani! Podpiraj-te šentjakobsko podružnico, ki je ze-lo obremenjena z lastnim vzdrževa-njem otroškega vrtca!

Spominjajte se družbe sv. Cirila in Metoda.

Mrtvi pomagajo živim.

Resnična dogodka, ki se je dogodila v Pragi.

V Pragi se je zgodil slučaj, v katerem je mrtvi pomagal živemu, slučaj, ki nima para v Avstriji.

Zdravo dekletu z bolno roko.

Septembra meseca t. l. so pripe-ljali v praško bolnico na kirurško kliniko prof. Kukule šiviljo Mareno Hubačkovo z Žižkova. Dekle je bilo krepko in zdravo, le na desni roki nad komolcem se ji je delal nevaren izrastek, ki je grozil uničiti cel orga-nizem, če se pravčasno ne odreže roke v rami. Hitra amputacija je bila edina rešitev za življenje mladega dekleta. Toda potem bi ostala svoj živ dan pobabljenec in odkazana na miloščno usmiljenih ljudi, ker bi se kot šivilja ne mogla preživljati brez roke.

Pogumni čin zdravnika Horaka.

Azistent dr. Josip Horak se je odločil za smel čin, za čin, ki je imel teorijo spremeniti v prakso. Teorija je bila pred kratkim izdelana in ob-stoji v tem, da se da kost mrtvih, brez boleznih umrlih prenesti v orga-nizem živih, katerih odgovarjajoči del je moral biti odrezan. To je pa težko — ker se nima vedno potrebnega materiala pri rokah.

Čakanje.

Tudi v tem slučaju ni bilo po-trebnega mrtveca pri rokah. Zato so čakali. Čakali so pet tednov. Ta čas je bila Hubaček v zdravniški oskrbi. Naposled je vendar-le prišel toliko pričakovani potrebn material.

Nekega dne so pripeljali v bol-nico 17letno deklico s »prestreljeno lobanjo«. Kmalu nato, ko je bila pri-nešena v bolnico, je umrla.

Dr. Horak se je odločil. Takoj je storil vse potrebno za nameravano operacijo, ki so jo v navzočnosti več zdravnikov tudi izvršili.

Tudi mrtvi odrežejo roko.

Ravno tako so mrtvi deklici skrbno vzeli iz zgibov desno roko nad ko-molcem. Istočasno so to storili s šil-viljo. Vzeli ji roko v rami, obelili, očistili jo sarkozna, s tem, da so ji odrezali roko skoro čisto do komola. Obeleni odgovarjajoči del mrtve de-kllice so pripojili k še ostalemu delu roke nad komolcem; oba dela sta bila pritrjena s slonovo kostjo, vta-knena v kostne votline obeh kosti, od zunaj pa sta bila montirana oba dela, kost mrtve in žive deklice, z zlatim žebličkom. Glava tuje kosti je bila vtačnjena v ramni zgib in pritrjena potom frdnih, močnih sklep-nih kit.

Nepričakovan uspeh.

Bolnica ni kazala nikakšne vro-čine. Tri tedne je bila roka v obvezi, in ko je bila obveza odvzeta, je bila roka zrasla, toda še negibna.

Tuja roka se giblje.

Potom elektrifikacija in masiranja ter potem vaje, se je naposled po-srečilo, da je dekletu z roko gibalo in da more sedaj svoj poklic čisto ne-moteno izvrševati.

Dejanje dr. Jos. Horaka je čudež moderne kirurgije in še nima para.

Izid volitev.

(Po sklepu lista).

Ljubljana-Vrhnika: Oddanih glasov 5586. Dobili so: Dr. Šustersi 4159, Povše 4142, Knez 1117, Seidl 1082. Razcepljenih 531, neveljavnih 672.

Kamnik-Brdo: Oddanih glasov 3879. Dobili so: Dr. Krek 3009, Sršen 828. Razcepljenih 42, neveljavnih 158. Kranj-Skofja Loka-Tržič: Oddanih glasov 4450. Dobili so: Demšar 3531, Zabret 3606, Novak 840, Barle 756. Razcep. 131, nevel. 488.

Radovljica-Kranjska gora: Oddanih glasov 3072. Dobili so: Pogačnik 2314, Gogola 543. Razcep. 215, neveljavnih 131.

Postojna-Lož-Senožeče-Ilir. Bistrica-Cirknica: Oddanih glasov 5966. Dobili so: Dr. Žitnik 3736, Drobnič 3596, Gašpari 1350, Urbančič 1396, Majdič 823, Meden 785. Razcep. 35, neveljavnih 445.

Vipava-Idrija: Oddanih glasov 2648. Dobili so: Perhave 2031, Zagoda 477. Razcep. 130, nevel. 187.

Novo mesto-Kostanjevica-Krško. Oddanih glasov 5873. Dobili so: Zure 4464, Škerlj 338, Kožar 860. Razcep. 216, nevel. 124.

Kočevje-Ribnica-Velike Lašče. Oddanih glasov 8078. Dobili so: Škulj 2341, Andolšek 403. Razcep. 179, neveljavnih 424.

Črnomelj-Metlika. Oddanih glasov 2164. Dobili so: Drmastija 1645, Makar 500. Razcep. 19, nevel. 51.

Trebnje-Zužemberk-Zatična-Mokronog-Litija-Radeče. Oddanih glasov 8357. Dobili so: Lampe 6354, Košak 6421, Vehovec 6429, Pavlin 1810, Bukovec 1772, Tomazin 1734. Razcep. 419, nevel. 728.

Kriminalna drama „Kriv“ 5 delov Francoska veseloigra Mesečniki 2 del.

velik smešni uspeh.

Predstave 2 uri, ob 3, 5, 7 in 9.
10 v. zvišane cene. Šolski mlad. prepo-
vedano. 6 dni od sobote 13. do četrta 18.

Najnovejša tele- fonska in brzojavna poročila.

PORAZ BOLGARSKE PROTISLO- VANSKE VLADE.

Dunaj, 9. decembra. Poročila ti-
skovnega urada o veliki zmagi vladne
stranke na Bolgarskem, so pretirana
in neresnična. Vlada ni dobila večine.
In sicer je izvoljenih vladnih 95, 47
socialistov, 37 agrarcev, 14 demokra-
tov, 5 nacionalcev, 5 radikalcev, 1
naprednjak.

Vlada odstopi.

Sofija, 9. decembra. V sled ne-
agodnega izida volitev se govori, da
bo vlada Radoslavova odstopila.

SRBSKA VLADA PROTI MOKAR- SKEMU KARTELU.

Belgrad, 9. decembra. Tukajšnji
mokarski kartel je silno podražil moko.
Vlada je pa dovolila colnine prost
uvoz moke iz Avstrije, da prepreči
štrajk pekov, ki je napovedan za 14.
t. m.

NOVA ZAROTA PROTI JUANŠIKAJU.

Petrograd, 9. decembra. Iz Kar-
bisa se poroča, da je v Kantonu od-
krita nova zarota proti Juanšikaju.
Voditelji so aretirani.

ANGLEŠKA PRED KRIZO.

London, 9. decembra. V Angliji
grozi izbruh štrajka poštinskih urad-
nikov. Vsa prizadevanja vlade so za-
man.

S PRAŠKIH ULIC.

Praga, 9. decembra. Tu sta tr-
čila drug ob drugega dva tramvaja.
39 oseb je ranjenih.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske Tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vi-
narjev. Pismenim vprašanjem je priložiti
znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših
ni nič popusta in se plačujejo vsprej; za-
nanj inserenti v znakah. Zaključek malih
oglasov ob 6. uri zvečer.

Kupi se pes varuh majhen J.
Železnik, Sodna ulica 6, I. nadst.
1208—1

Mizarskega vajenca sprejme tak-
oj trdka Zorman & Škafar, mizar-
stvo z motornim obratom. Rimska
cesta 16., Ljubljana, Prečna ulica
št. 4. 1183-x

Meblovana soba, s posebnim
vhodom pripravna za gospode c. kr.
stražnike, blizu policijske direktije
se takoj ceno odda. Soteska št. 10,
I. nadstropje. 1212—1

Zmožni zastopniki,

ki bi obiskovali privatne odjemalce, se spre-
mejo proti visoki proviziji. Če se izkažejo
kot dobri, tudi proti stalni plači. Ponudbe
pod šifro „Tuchfabrik 3757“ na Haasenstein
u. Vogler, A. G. Prag, Ferdinandstrasse.

Kroje štvo

Ivan Kersnič

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 32,
I. nadst. nad kavarno „Avstrija“
se priporoča slav. občinstvu za izde-
lovanje vsakovrstnih oblek po najno-
vejši modi. Solidno delo, zmerno nizke
cene, znano pohvalna postrežba. —
Popravila se hitro in ceno izvršujejo.

Gramofonske plošče

Plošče preje K 4—,
sedaj samo K 1.95.
Velikanska zaloga
gramofonov!
Zahtevajte cenike.

K
1.95
K

25 cm velike, dvo-
stranske, priznane
najboljših znamk
prodajam radi velike
zaloge pod last. ceno

H. F. Najec, 9.
Ljubljana, Stari trg št. 9.

Učelnica za krojno risanje, prirojevanje in iz- delovanje ženskih in otroških oblek REZA HUBMAYER

Ljubljana, Mestni trg št. 24. II. nadstropje.
Pouk se vrši v tečajih, ali pa posamežno. — Prodaja vsakovrstnih
krojnih vzorcev za angleški in francoski način. — Naročila sprejema
od 12. do 1. ure dopoldne in od 6. do 7. ure zvečer.

„Zdravnik želodca“

je edina posebnost želodčnega
likerja iz zdravilnih rastlin, kateri
izborno upliva proti slabosti v
želodcu ter ga radi tega v nobeni
družini ne bi smelo manjkati.



Edna posebnost
likerja je
Zdravnik želodca

Radi pozne sezije prodajam vse v moji zalogi
se nahajajoče blago, kakor

klobuke, čepice, potrebščine
za modistinje
po znižani ceni

MINKA HORVAT, modistinja,
Ljubljana, Stari trg št. 21.

Na drobno.



Na debelo.

Dober cen premog vseh vrst
prodaja

Fran Uher, špediter

Ljubljana, Šelenburgova ulica 4.

Koks.

Telefon 266.

Briketi.



Koder Slovenci prebivajo pov-
sod je razširjen

„Slov. Ilustrovani Tednik“.

Vsakdo ga rad čita.

Naročite si ga in pridobivajte
mu novih naročnikov!

FRAN KRAIGHER

krojaški mojster

Gospodarska ulica št. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po
meri. — Inozemskega in domačega blaga veeno na izbero. — Spre-
jema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerno. — Izdeluje
vsakovrstne svetovno znane gume iz svil in blaga, trpežne tudi za
eksport po morju. 229

Kontoristinjo

Slovenko, z lepo pisavo sprejme takoj tovarna v Pragi. Prosi se
za prepise izpričeval iz meščanske in trgovske šole (ne originale,
ker se za nje ne garantira brez poštne znamke, vendar s priloženo
sliko. — Slednjič se prosi za izrecno dovoljenje staršev, da se sme
služba sprejeti. Mesečna plača K 90—, vožnja do Prage se povrne.
Tozadevne prošnje pod šifro „Dalibor 18“ restante, poštini
urad Praga 22.

Največja božična occasion prodaja

v angleškem skladišču oblek v Ljubljani.

Cez 20.000 kosov konfekcije za dame, gospode,
deklice in dečke in sicer za dame raglane in vrhne jopice
iz angleškega modnega blaga, Sill Pelucha in krzna;
nadalje kostume v najelegantnejših fasonah, gledališčne
in spalne plašče, colliers in mufe. Za gospode zimske,
navadne in športne obleke, raglane, suknene hlače, mo-
derne gilets. Ker se mora večji del tega blaga razprodati,
dobijo cenjeni odjemalci blago po vsaki ceni in vsak
n a j porabi to redko priliko, katera traja le do novega leta.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.-6.
Telephon 132.

= Kje dobite =

najfinejši medicinski konjak, rum za čaj, šampanjec, Malago, Ver-
mouth, Marsala pristni kranski brinjevec, slivovec; dalje Altwater,
Vlahov, Maraschino, Fernet Branca in poleg tega še najboljše gren-
čice, kakor Campari-jevo, Pelinkovac „FLORIJAN“, kakor tudi vse
raznovrstne likerje, katere so

najboljše pijače?

Edino le pri

Antonu Turku

Trst, ulica Carlo Ghega št. 10 (vogal
: : : : ulice C. Ritmeyer) : : : :

Dobiti je tudi :: Brezalkoholne pijače

kakor so: Mareličar, Jagodčnik, Limet, Hruškovec in Jabolčnik,
popolnoma brez alkohola in po najnižjih cenah, in sicer po
48 stot liter. — Na željo je dobili tudi na debelo.

Edina in največja zaloga v Trstu: Dalmatinskega tropinovca. —
Razpošilja tudi na dom, in sicer v Trstu franko, a na deželo po
poštnem povzetju.

Najboljša pijača grenčica

:: Florijan ::

Najboljša pijača grenčica

Najfinejši dalmatinski

Tropinovec

Liter - Kron 1-60 - Liter

Del. glavnica:
8,000.000 K.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad
K 1,000.000.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 3/4 %

Poslovalnica „Prve ces. kr. avstrijske državne razredne loterije.